

[Ole M. Nielsen]

verdenen, sådan som det jo reelt vil blive, er ikke en måde at sikre medarbejdere på; det vil tværtimod være ødelæggende for virksomheden.

Det er en misforståelse og et tegn på manglende forståelse for, hvordan erhvervslivet fungerer, at tro, at det kan blive bedre på denne måde.

Jeg har naturligvis også bemærket argumentet om, at vi har ringere betingelser på varslingsområdet end lande, vi sammenligner os med. Det er rigtigt, men vi har jo valgt at drage omsorg for de ledige på en anden måde, nemlig igennem et forholdsvist godt dagpengesystem.

Jeg bemærkede også, at fru Lilli Gyldenkilde nævnte lande med bedre varslingsregler, som dog stadig havde tekstilvirksomheder – men tekstilvirksomheder med et arbejdsmiljø og et lønniveau, som fru Lilli Gyldenkilde og jeg er enige om at vi gerne vil bede os fritaget for i Danmark. Betingelserne er nemlig, at laver man de stive regler, får man uhensigtsmæssige virksomheder, og Danmarks styrke er på mange områder netop fleksibilitet.

Jeg er så først de senere dage blevet opmærksom på, at det er muligt at sondre mellem reglerne for større fyringer og reglerne for lukning og samtidig opfylde både EF-direktivets intentioner og dagsordenens politiske krav; dagsordenen handler selvfølgelig i sin ordlyd kun om lukninger.

Jeg har en forventning og en forhåbning om, at ministeren vil medvirke i et arbejde sammen med oppositionen for at finde en udformning, der kan imødekomme de berettigede ønsker fra arbejdstageres og samfundets side uden at forringe virksomhedernes muligheder for at overleve.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Når jeg tager ordet nu, er det ikke for at genere hverken Kristeligt Folkeparti eller hr. Ole M. Nielsen. Tværtimod kunne jeg jo forstå både på den korte bemærkning, som hr. Ole M. Nielsen havde tidligere i eftermiddag, og på ordførertalen, at Kristeligt Folkeparti ikke kan andet end stemme imod dette forslag, og det er vi meget tilfredse med.

Men det ændrer ikke ved, at vi stadig væk er interesseret i at høre, hvad det er, der ulmer.

Hvilke ændringer er det, der er på vej? Hr. Ole M. Nielsen lovede tidligere, at han i ordførertalen ville vende tilbage til det spørgsmål, som blev stillet ved indledningen, nemlig at der, som det står citeret i Politiken i dag, skulle være en aftale med arbejdsministeren om en åbning.

Vi fik så i ordførertalen lidt at vide om, at selv om man ændrer lovforslaget, vil man stadig væk kunne fastholde både direktivet og det dagsordensforslag, der blev vedtaget i Folketinget for et par år siden.

Jeg tror, at mange med mig gerne vil vide, hvad det er, der skal laves om. Som sagt ikke fordi vi er uenige, men bare fordi vi tror, det er kolossalt væsentligt for den videre debat, at vi får det afklaret, så vi ikke ender med det værst tænkelige, nemlig det forslag, der ligger, om, at vi går fra 30 dage til 77 dage.

De bedste og stærkeste argumenter mod det er hr. Ole M. Nielsen selv kommet med, for han har det inde på livet, da det er en del af hans dagligdag. Der er mange andre, der også kender det, som har henvendt sig til os, og derfor tror og håber jeg, at hr. Ole M. Niensens indlæg har gjort indtryk på både arbejdsministeren og den del af Folketinget, som mener, at det er et godt forslag.

Det er et rigtig skidt forslag!

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg får lyst til at sige, at jeg egentlig tror, det lovgivningsmæssigt er ret usædvanligt, hvis man i spørgsmål om rettigheder for lønmodtagere kun udtager nogle brancher.

Jeg overvejede, om jeg skulle gå ud og kigge i grundloven, hvad der egentlig står om lovgivningsarbejde i forbindelse med det her, men vi kan jo vende tilbage til det, for som jeg allerede har sagt, har jeg også i sinde at inddrage Justitsministeriets lovkontor i denne sag. Men jeg tror altså, det ville være ret usædvanligt, hvis man kunne unnlade visse brancher.

Når det er sagt, vil jeg også sige, at så vidt jeg kan læse direktivet, står der intet om, at man kan det. Jeg vil godt bede arbejdsministeren om i sit svar lige at gøre rede for det, hr. Ole M. Nielsen foreslog, som jeg ikke mener at vi skal gøre af hensyn til dansk lovgivningspraksis; jeg mener simpelt hen, at det ville være en overtrædelse af direktivet, hvis vi gjorde det.